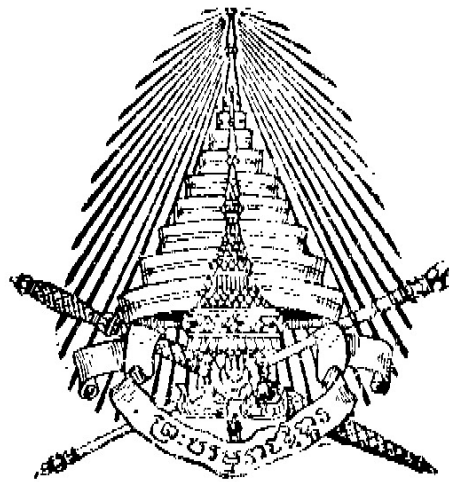

พระราชบัญญัติพิทักษ์ราชสกุลกากร (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๓๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติพิทักษ์อรรถาสุลกการ พุทธศักราช ๒๕๗๔

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
พิทักษ์อรรถาสุลกการ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้แก้ไขเพิ่มเติม
พิทักษ์อรรถาสุลกการต่อท้ายพระราชบัญญัติพิทักษ์อรรถาสุลกการ
พุทธศักราช ๒๕๗๔ ให้เป็นไปดังที่บัญญัติไว้ในพิทักษ์อรรถา
ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติพิทักษ์อรรถาสุลกการ พุทธศักราช ๒๕๗๔

“ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรขาเข้า เกิดขึ้นแต่
ณเวลาที่นำของเข้า

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพิทักษ์
อรรถาสุลกการ พุทธศักราช ๒๕๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕ ให้เรียกเก็บอากรแก่สิ่งให้นำเข้ามา ตามสภาพของสิ่งนั้น ณ เวลาที่นำเข้า แต่สิ่งที่สมบูรณ์แล้ว หากนำเข้ามาเป็นส่วน ๆ นั้น แม้ว่าส่วนประกอบนั้น ๆ จะบรรจุหีบห่อต่างหากจากกัน และมีอัตราอากรกำหนดไว้โดยเฉพาะสำหรับส่วนนั้น ๆ ในพิกัดอัตราแล้วก็ดี จะเรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับสิ่งนั้น เสมือนหนึ่งว่าได้นำเข้ามาโดยได้ประกอบส่วนต่าง ๆ นั้น เข้าด้วยกันโดยสมบูรณ์แล้วก็ได้

มาตรา ๖ ถ้าอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่ามีกรณีหลีกเลี่ยงอากร ที่พึงเรียกเก็บแก่สิ่งที่สมบูรณ์แล้ว โดยวิธีนำสิ่งนั้นเข้ามาเป็นส่วน ๆ ต่างหากจากกัน จะเป็นในวาระเดียวกันหรือต่างวาระกันก็ดี ก็ให้เรียกเก็บอากรแก่ส่วนนั้น ๆ แต่ละส่วนตามอัตราที่พึงเก็บแก่สิ่งที่สมบูรณ์แล้วนั้น หรือตามอัตราทั่วไปแห่งอากรตามราคาสุดแล้วแต่อย่างไรจะเป็นเงินอากรสูงกว่ากัน เว้นไว้แต่ที่มีบทบัญญัติไว้โดยเฉพาะในพิกัดอัตราว่าให้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗ สิ่งใดจัดเข้าได้ในประเภทหรือประเภทย่อยแห่งพิกัดอัตราเป็นจำนวนถึงสองประเภทหรือสองประเภท

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๔๗๕

ย่อยหรือมากกว่านั้น และการที่จัดได้เช่นนั้นก็มีผลต่างกันในการเสียอากร ก็ให้เก็บอากรแก่สิ่งนั้นโดยถือเกณฑ์ว่าถ้าต่างกันในข้อที่จะต้องเสียอากรหรือไม่ ก็ให้ต้องเสียอากร และถ้าต่างกันในข้อที่จะต้องเสียอากรตามอัตราใด ก็ให้ต้องเสียอากรตามอัตราที่สูงกว่าหรือสูงสุดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ สิ่งใดไม่พึงจัดเข้าได้ในประเภทใดประเภทหนึ่งซึ่งระบุไว้ โดยจะเพาะในพิกัดอัตรา และสิ่งนั้นประสมหรือประกอบขึ้นด้วยวัตถุหรือสิ่งอื่น ๆ เป็นจำนวนสองอย่างหรือมากกว่านั้น และวัตถุหรือสิ่งอื่น ๆ นั้นต้องเสียอากรตามอัตราต่าง ๆ กัน ก็ให้เก็บอากรแก่สิ่งนั้นตามอัตราที่พึงเก็บแก่วัตถุหรือสิ่งอื่น ๆ อันเป็นเครื่องประสมหรือประกอบอย่างที่ต้องเสียอากรในอัตราที่สูงกว่าหรือสูงสุดแล้วแต่กรณี เว้นไว้แต่ที่มีบทบัญญัติไว้ โดยจะเพาะในพิกัดอัตราว่าให้เป็นอย่างอื่น แต่ถ้าอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่าวัตถุใดหรือสิ่งใดที่เป็นเครื่องประสมหรือประกอบนั้นเป็นเพียงอุปกรณ์ โดยแท้ก็พึงถือว่าไม่มีวัตถุนั้น หรือสิ่งนั้น เป็น เครื่อง ประสม หรือ ประกอบอยู่ด้วย

อนึ่ง ถ้าอธิบดีกรมศุลกากรเห็นว่า วัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องประสมหรือประกอบนั้นพึงแยก ออกจากกันได้

วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๔๘๐

โดยสะดวก ก็มีให้เก็บอากรตามบทบัญญัติทั่วไปที่กล่าวข้างต้น และในกรณีเช่นนี้อธิบดีกรมศุลกากรอาจสั่งให้เก็บอากรแก่วัตถุหรือสิ่งต่างๆ อันเป็นเครื่องประสมหรือประกอบนั้นแต่ละอย่าง ตามอัตราที่วัตถุหรือสิ่งนั้นๆ พึงต้องเสีย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

พิกัดอัตราอากรขาเข้า แก้ไขเพิ่มเติม

ประเภทหรือประเภทย่อย ในพิกัดอัตราอากรขาเข้า ต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัด อัตราศุลกากร พ. ศ. ๒๕๓๘	รายการ	อัตราอากร		
		ตาม ราคา	ตามสภาพ	
			หน่วย	อัตราหน่วยละ
๑๒ (ง)	<u>ให้ยกเลิกและใช้ความต่อไปนี้แทน</u>	ร้อยละ		บาท
๕๔ (ง)	๑๒ (ง) ตั้งไว้ <u>ให้ขจัดความต่อไปนี้เสีย</u> “แต่ทั้งหมคนมิใช่เป็นยาซึ่งบุคคลสงวน สิทธิทำจำหน่าย”	—	กิโลกรัม	๐.๐๔
๕๔ (ญ) และ หมายเหตุต่อท้าย	<u>ให้ยกเลิกและใช้ความต่อไปนี้แทน</u> ๕๔ (ญ) ของปรุขุ่นเป็นยาบำบัดโรค หรือตามตำราเภสัชกรรม สำหรับใช้ทาง ปาก ซึ่งมีได้ระบุไว้ในที่อื่น ๆ และบรรจุ ภาชนะเพื่อขายปลีก	—	ถ้ามิใช่เป็น ยาน้ำ กิโลกรัม ถ้าเป็นยาน้ำ ลิตร	๐.๒๐ ๐.๒๐
	หมายเหตุ ๑ การสำแดงรายการบรรดาของ ปรุขุ่นเหล่านี้ในใบขนสินค้านั้น ถ้าจะสำแดง ว่าต้องเสียอากรในประเภทย่อยนี้ ก็ต้อง มีคำรับรองด้วยว่าของปรุขุ่นนั้นไม่มีแอลกอฮอล์ เลย หรือมีแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ไม่เกิน กว่าร้อยละ ๕.			
	หมายเหตุ ๒. ของการปรุขุ่นเป็นยาบำบัด โรคหรือตามตำราเภสัชกรรม ซึ่งมีแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์เกินกว่าร้อยละ ๕ นั้น ให้ถือว่าเป็น สุราและต้องเสียอากรในประเภท ๓๖ (จ)			

ประเภทหรือประเภทย่อย ในพิกัตอัตราอากรขาเข้า ต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัต อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๔๗๘	รายการ	อัตราอากร		
		ตาม ราคา	ตามสภาพ	
			หน่วย	อัตราหน่วยละ
๕๘ (ข) ๕๕	<u>ให้ยกเล็ก</u> <u>ให้ยกเล็ก และใช้ความต่อไปในแทน</u> ๕๕. หัวน้ำมันและน้ำมันหอมที่เป็นของ ธรรมชาติหรือของทำเทียม ก. ใช้ประโยชน์ทางยาบำบัดโรคตาม แต่อธิบดีกรมศุลกากรจะได้ประกาศ ระบุเป็นรายๆ ประกาศนั้นให้มีผล ตั้งแต่วันออกในราชกิจจานุเบกษา ข. ชนิดอื่น ๆ ทั้งสิ้น	ร้อยละ		บาท
		—	ลิตร	๑.๐๐
		—	”	๓.๕๐
	<u>ข้อยกเว้น</u> หัวน้ำมันหรือน้ำมันหอมที่ทำเทียม ของธรรมชาตินั้น ถ้าไม่มีของธรรม ชาติชนิดใดๆ เจือปนอยู่ด้วย ก็มี ต้องเสียอากรในประเภทนี้ แต่ ต้องสำแดงในใบขนสินค้าด้วยว่า			

ประเภทหรือประเภทย่อย ในพิกัตอัตราอากรขาเข้า ต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัต อัตราศุลกากรพ.ศ. ๒๕๖๔	รายการ	อัตราอากร		
		ตาม ราคา	ตามสภาพ	
			หน่วย	อัตราหน่วยละ
๑๒๕	(๑) ของทำเทียมนั้นไม่มีของธรรมชาติ เจือปนอยู่ด้วย และ(๒) ของทำเทียมนั้นเรียกชื่ออย่างใด ในทางเคมี	ร้อยละ		บาท
	<u>ให้ยกเลิก และใช้ความต่อไปนี้แทน</u>			
	๑๒๕. ขางนอกและขางในสำหรับล้อรถ เว้นไว้แต่ที่เป็นส่วนแห่งเครื่อง ประกอบชุด แรกของรถ และนำเข้ามาพร้อมกันกับรถนั้น			
	ก. ชนิดอัตราสำหรับจักรยาน	—	ขางนอก หนึ่งเส้น	๐.๒๐
			ขางใน หนึ่งเส้น	๑.๐๘
	ข. ชนิดอัตราสำหรับรถเดินด้วยกำลัง เครื่อง			
	(๑) ขางในน้ำหนักไม่เกิน ๑ กิโลกรัม	—	หนึ่งเส้น	๑.๑๐
	(๒) ขางในน้ำหนักเกิน ๑ กิโลกรัม	—	„	๒.๐๐
	(๓) ขางนอกน้ำหนักไม่เกิน ๔ กิโลกรัม	—	„	๓.๐๐
	(๔) ขางนอกน้ำหนักเกิน ๔ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๖ กิโลกรัม	—	„	๕.๐๐

ประเภทหรือประเภทย่อย ในพิกัตอัตราอากรขาเข้า ต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัต อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๗๕	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา	ตามสภาพ	
			หน่วย	อัตราหน่วยละ
๑๔๒	(๕) ยางนอกน้ำหนักเกิน ๖ กิโลกรัมแต่ไม่เกิน ๑๐ กิโลกรัม	ร้อยละ		บาท
	(๖) ยางนอกน้ำหนักเกิน ๑๐ กิโลกรัม	—	หนึ่งเส้น	๔.๐๐
	ค. ชนิดอัดลมไว้แต่สำหรับจักรยานหรือรถเดินด้วยกำลังเครื่องและชนิดที่ไม่อัดลม	—	”	๑๑.๐๐
	ต่อจากประเภทย่อย (ก) ให้เติมประเภทย่อยอื่นอีกประเภทหนึ่งดังต่อไปนี้	—	กิโลกรัม	๐.๑๔
๑๔๒	๑๔๒ (กก) ฟิล์มเปล่าสำหรับถ่ายภาพชนิดไม่มีภาพและยังมิได้ถ่าย	—	ความยาวทุก ๆ ๓๐.๔๘ เมตร (๑๐๐ ฟุต) ของฟิล์มกว้างตามขนาดนิยม ๓๕ มิลลิเมตร	๐.๘๐
	ให้แก้ถ้อยคำที่ว่า “ถ้ามีไหมอยู่ด้วยและไหมมีน้ำหนักน้อยกว่าร้อยละ ๕” ให้เป็นว่า “ถ้าไม่มีไหมหรือมีไหมอยู่ด้วยแต่ไหมมีน้ำหนักน้อยกว่าร้อยละ ๕”			
๑๖๒	ให้เติมประเภทย่อยอีกหนึ่งประเภท			
	๑๖๒ (ข) สิ่งที่น่าเข้ามาเพื่อซ่อม ตามเงื่อนไขซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรจะได้กำหนดขึ้น			
หมายเหตุทั่วไปในภาค ๒๘ บท (๑) (ข) (๑)				

บอกแก้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๖๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๕
พระราชบัญญัติฟักัดัตราศุฎการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ หน้า ๓๔๘๓
ประเภท ๓๒๕ ก. แห่งฟักัดัตราการเข้าแก้ไขเพิ่มเติมในช่อง
หน่วยที่ว่า “๑.๐๘” แก้เป็น “๐.๐๘” และหน้า ๓๔๘๔
ประเภท ๓๒๕ ข. (๖) ของ รายการให้ตัดคำว่า “นัก” ออกเสีย